

→
boð um.

Dóttirin Carolina Maria (fór sum vaxin til Danmarkar) var eitt ára gomul, tá pápin fór, og nakrar mánaðar seinni fœddi Christina dóttirina Gunhild. Hon giftist út á Skála, og tað eru helst fleiri, sum komast við hana, tá hon í morgunsendingini í útvarpinum segði frá. M.a. dæmði henni so væl náttarravnarnar.

Christina sat einkja í tvey ár, so giftast hon aftur við Poul Lind.

Óli og Andreas

Andreas Olsen og Óli E. Johannesen vóru brøður. Tað var ikki sjálvsamt, at systkin tá tíðini ikki høvdu sama eftirnavn. Teir báðir áttu tvey onnur systkin. Tey livdu ógift í Svínøi til tey doyðu í fimtiárunum. Drongurin æt Christian Johannesella Kissa, sum hann var nevndur, og gentan æt Jóhanna. Tey bæði høvdu Samuelson til eftirnavn.

Pápi teirra æt Sámál Olsen. Hann var ættaður av Strøndum. Pápi hansara nevndist Óli Samuelson. Hann fekk váta grø, tá hann gekk burtur við Gíðarbatinum í 1870. Eiði og Gjógv vóru ógvuliga góð útróðrarpláss, og tað var ikki óvanligt, at avbygdamenn komu norður hagar at rógva út.

Mamma Sámál var úr Mittúni á Kirkju.

Sámál kom til Svínøiar, har hann var húskallur bæði í Yvirstovu og í Heinastovu. Hann giftist við Onnu Katrinu, sum var dóttur Eyða Johannesen. Fyrstu árinu búðu Sámál og konan á Morskranesi, har tey vóru millum fyrstu niðurstofólkin. Á Morskranesi kalla teir eina trøð fyrri Sámálstrøð. Tað er helst trøðin, sum Anna Katrina og Sámál búðu í.

Hjá útróðrarmanni mundi tað vera høgligari at búgva í Svínøi enn á Morskranesi. Tað man hava verið orsøkin til, at tey í 1888 fluttu út aftur til Svínøiar, har tey settu seg á Fløttinum.

Tað var vanligt á bygd at yrkja tátt um so nógv. Í einum tátti er eitt ørindi, har svínøyingar vísa, at teir ikki gloymdu, at Sámál var kominn aðrar staðni frá. Sagt verður, at ofta segði Sámál frá um Skálafjørðin og um útlendsku skipini, sum komu inn hagar at keypa agn.

Ørindi, sum sipað verður til, ljóðaði nakað soleiðis:

*Sámál hann er
ókunnugmaður,
kominn úr øðrum londum.
Hansara ætt er úr Selvindi
– tað er úti á Strøndum.*

Óli var fœddur á Morskranesi, meðan Andreas var fœddur eftir at tey vóru flutt til Svínøiar.

Óli var giftur fyra ár frammanundan, at teir gingu burtur. Konan var Simona Hansen uttan av Bø. Hon var yngsta systirin hjá Hans Dávidi Hansen. Tað vil siga, at hon henda skaðadagin misti mann, beiggja og svág. Tá var hon 29 ára gomul, og hon sat einkja til hon doyði í 1973. Sama summarið, sum hann doyði veturin eftir, høvdu tey mist tvey ára gamla son, sum æt Hanus. Hann doyði av lungnabruna.

Umframt Hanus áttu tey tvey børn. Sonurin Sámál var 3 ára gamal, tá pápin fórst, og dótturin Anna Cathrina var fœdd sama árið, t.v.s. í 1913.

Sámál giftist við Jóhannu Heinesen úr Kunoy, men hon doyði í 1952, og hann giftist í 1954 upp aftur við systur hennara, sum æt Thomina. Tey búðu í Klaksvík. Sámál var sjómaður alla sína tíð. Tey seinastu árinu var hann við til at røkja siglingina til Svínøiar og Fugloyar, og 19. januar 1970 druknaði hann út fyrri lendingini norðuri í Vági á Fugloyinni. Jóhan Syderbø og Sámál røðu í land av Lisshøvda, sum røkti farleiðina um tað mundið. Eitt ólegi holvdi bátin. Jóhan varð bjargaður, Sámál sást ikki aftur. Hann fekk váta grø.

Anna Cathrina giftist í 1936 við Friðriki Heinesen úr Kunoy. Hann var beiggi til konurnar hjá Sámali. Friðrik er væl kendur. Hann røkti frá 1942 útoyggjasiglingina í Norðoyggjum við Immanuel og Másanum. Tá Másin eina tíð var í Sandoyarsigling eftir at Ritan varð niðursigld í 1968, komu sandoyingar at kenna hann sum sama skilamannin, sum norðoyingar bóru honum at vera.

Fríðrikur á Fløtti

Hann var granni á Fløtti hjá omanfyri nevndu. Í 1907 var hann giftur við Onnu Fr. Guttormsen av Norðoytum. Tey áttu eina dóttur, ið varð fœdd sama árið sum fæðingin gekk burtur. Anna livdi 50 ár eftir at Friðrikur gekk burtur.

Dótturin eitur Regina, og í 1934 giftist hon við Henrikki Sóløy úr Árnafirði. Tey giftust inn í heimid á Fløttinum og fingi fyra børn.

Henrikur Sóløy var skilamaður á sjónum, góður miðamaður og av bestu fiskimonnum. Hann hevði ein brennandi hug til sjógvinn.

Fríðrikur á Fløttinum æt eftir pápa sínum, og hann var fyra ára gamal, tá pápin fórst í september í 1884. Saman við Símunim Simonson, sum teir róptu Miðlinga Símun, fór hann til Klaksvíkar við árabát á

Í Svínøi. Bylingurin úti á Bø er tann fremsti. Litil útróður er longur, men hóast tað er nóg mikið at takast við hjá fólki

Borðoyarvík eini ørindi. Men heimaftur á veg vaks hann vindin so nógv lágt, at teir mugu hava umkomist í Havsbøll, tí dagin eftir varð báturin funnin uppi á Tanganum í Havnini. Hann var illa brotin.

Líggjas

Yngsti svínøyingurin, sum fórst, var Elias Danielson ella Líggjas. Hann var sonur Jústinus og Birthu Jóhannu niðri í Túðu. Tey vóru 12 systkin, og umframt Líggjas vóru tað fleiri onnur, sum doyði á ungdomsins vón. Hin elsti, sum æt Dánial og var fœddur í 1892, gjørdist tíðliga sjúkurlívur og doyði 23 ára gamal.

Tveir dreingir gingu burtur við sluppuni Kristinu, sum fór á Suðurlandið og ongantíð komu aftur í aftur. Jens Klæmint var 20 og Jóhannes var 18 ára gamal. Jógván, sum var ógiftur, var fœddur í 1910 og lá í 1945 deyður í songini. Hann var tá staddur hjá einari av systrunum í Havn. Tríggjar systur búsettust í Havnini, har tær vóru væl kendar.

Ein var Josefina, sum í mong ár var á vaskarinum á Landssjúkrahúsinum, og ein onnur var Petra, sum arbeiðdi á heimavirkinum hjá Muller í mong ár. Tær báðar vóru ógiftar. Sigga arbeiðdi sum kókkona. Hon giftist við Jens í Funningsstovu í Havnini. Tey fingi trý børn.

Birtha Jóhanna doyði umleið 1960. Hon var tá omanfyri 90 ára gomul og upplivdi sostatt at helmingurin av teimum 12 börnunum fóru.

Umframt Marionnu er Petur, sum var yngstur, framvegis á lívi. Hann býr í Svínøi.

Líggjas hoyrði ikki til Havgásina, men hann røði út fyrri beiggjan Dánial, ið lá

sjúkar á sjúkrahúsinum í Havnini.

Tað verður sagt, at Líggjas skuldi fáa eitt nýtt kot til jóla. Tummás á Rókinu skuldi seyma tað. Hann var av hegnigastu monnum. Nú ein dagin segði Jóan Petur undir Gøtuni av Sandi frá í útvarpinum, at tá hann sigldi við Kristiani á Rókinu í Svínøi umboð á Langanesi mintist hann, at beiggi Kristian tapetseraði kahyttina. Tað var Tummás, hann sipaði til. Tummás fórst 1. desember 1937.

Kvøldið fyrri, teir í desember 1913 fóru henda feigdartúrinn, kom Tummás oman at biðja Líggjas passa kotið. Men Líggjas var sovnaður, og hann mundi vera nakað úttúraður, tí tá teir royndu at vakja hann kom hann ikki til sín, og Tummás fór niðanaftur.

Sigga var farin til Havnar, tá vanlagnan rakti Havgásina. Møguleikarnir at frætta tíðindi vóru ikki teir somu tá sum nú. Sigga hoyrði í býnum, at ein svínøiarbátur var burturgingin, og tey fóru at fregnast, um nakað var í hesum. Tey fingi staðfest, at talan var um bátin, sum Líggjas var við, og tað vóru ógvuliga tung spor, tá tey fóru á sjúkrahúsið at siga Dániali, at beiggin, sum hevði røð út í hansara stað, var farin.

Endi

Og so var umrøðan av desember mánaða 1913 at enda komin á hesum sinni. Líðin eru 80 ár, men út frá skrivliga tilfarinum og tí, sum framvegis livir á fólka-munni, kunnu vit væl ímynda okkum, hvussu tey jólini mundu kennast í Norðoyggjum, og hvønn hvøkk hesir syrgjiliga tilbúrdi settu í okkara litla land.

Tíðin leikr øll sár, verður

ofta sagt. Fyri okkum ber illa til at siga, um sárini, sum tá vórðu rivin upp, nakrantíð lektust. Í hvussu so er mundu arrini hjá teimum, sum vórðu rakt, siggjast alla ta tíð, tey høvdu á fold.

Hjámongum teirra var tað ikki fyrstu ferð og heldur ikki síðstu ferð, at ófrættað høyrdu. Tryggin í lívinum var so lítul. Tey vóru ikki, hvat havið og jørðin fór at geva komandi tíðina, og tey vóru aftur og aftur mint á, at havið og náttúran yvirhøvur kravdu sitt afturfyrri tað, sum varð givið.

Tað, sum var at halda seg til, var Skaparin. Tey lögdu seg og síni í Guds hendur og litu á hann, sum jólabóðskapurin snýr seg um. Tryggin hjá teimum var tengd at tí, sum stendur í sálminum:

*Oldirnar fara, öldir
munnu koma,
ætt eftir ætt søkkur
undir mold.
Ongantíð tagnar ljóðið
av himli,
sum gleðir sálir her á fold.*

Gleðilig jól

*Lagt til rættis hevur
Jóannes Hansen,
við góðum stuðuli
frá Jukim Olsen*

Íbúð søkist í Danmark

Tilkomin fólk, ið fara væl um, sóknast eftir húsum ella íbúð, min. stødd 75 kvm, á Fyn ella mið/suður Jyllandi.

Íbúðin má vera lætt tilkomiliga við bili, tá ein partur skal brúkast til lættari goymslu.

Íbúðin má gjarna vera fult ella partvís møblerað.

Hava tygum okkurt ella móguliga vita um eitthvørt, so skriva til: **SOSIALURÍN, Box 76, 110 Tórshavn, undir Bill. mrk. 1021.**